

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Augustus' 14-dikén, 1852.

B é t s.

Legújabb Badeni tudósítás szerint Ő Felsége az ifjú Magyar Király, kívánt jó egészségben vagyon. Más nap, hogy azon borzasztó történet esett (Jul. 9-kén) kikotsizott Ő Felsége Hitvesével a' Királynéval együtt a' Karnioliai majorokhoz (Krainer Hütte). Később megjelentek Ő Felségek a' Park nevű közönséges sétáló helyen; 's a' merre csak mentek, mindenütt legérzékenyebb jeleivel fogadtattak az örömnök, 's hív ragaszkodásnak. — Estve pedig, midőn a' Tsászár és Tsászárné Ő Felségek 's minden tagjai a' Tsászári Háznak a' játékszínben megjelentek, leírhatatlan vala a' köz öröm ömlédezése.

Itt következnek azon jeles emberek neveik, kik a' gonosztévőnek, megfogásában, az őket fenyegető veszedelemre semmit sem ügyelvén, bátorságok 's elszánások által magokat kimutatták. Tauscher Ferentz, kertész Rollet Seborvosnál, a' kinek háza mellett a' gyilkoló szándék véghez ment, bátran neki ment a' gonosztévőnek, noha ez mordályát rá erányozta, 's megragadván azt hátulról lerántotta. — Keller András, inas Ephraim aszszonyánál, első vólt a' ki oda sietett, 's kikapván Glaner szőlősgazda kezéből a' kapát, ezzel Raindl Kapitányra rohant, a' ki magát mordályával oltalmaz-

ta, 's előlről addig küzdött vele, míg Tauscher hátulról lerántotta. — Glaner Jó'sef szőlősgazda is ott termelt, a' két elsőnek segítségére, 's leoldván nyakravalóját azzal a' Kapitány kezét öszvekötni segítette. — Később jött oda Bernscherer Jó'sef, ki Raindl-t a' város házához hurtzolni segítette.

Ő Felsége a' Tsászár tekintetbe vévén az érdemes tettet, mellyel Tauscher Ferentz és Keller András elszánt bátor magok viseletek közben magokat kimutatták; az első azonnal Ő Felsége Maga szolgálatjába, mint Ts. K. Udvari Lokajt méltóztatott felvenni, a' másikkak pedig ugyan ezen szolgálatot, mihelyt üresség leszen megígérni. Egyszersmind nemcsak ezeket, hanem a' fent nevezett Glaner és Bernscherer is mind Ő Felségétől, mind a' Felséges ifjú Magyar Királytól és Magyar Királynétől gazdagon megajándékoztattak.

Belgium.

A' Moniteur Belge Jul. 28-ről következő zikkelyt közli: „A' Párisi Journálok néhány nap óta új feltételekről beszélnek, mellyet a' Londoni Conferentzia a' Németalföldi Kormányhoz intézett. Ezen feltételek nem közöltettek a' Belgiumi Ministerium-

mal, 's ez tsak más úton tudta azt meg. A' Conferentzia nem adta tudtára a' Belgiumi Meghatalmazottnak sem azon részét a' Protocollumnak, melly az első feltételeket foglalja magában, sem azt, melly most a' közfigyelmet magára vonja: a' Kormány tehát nem nyilatkozathatta ki magát hivatalosan a' féle Documentumok felett, mellyek a' nemközlés miatt reájok nézve olyanok, mintha nem is vólnának. A' Kormány tehát nem tehetett egyebet, mint Agenseinek ajánlani, hogy a' Miniszterek által felállított, és a' Kamarától jóváhagyott Systema mellett maradjanak meg, és a' határból való eltakarodás előtt semmi alkudozásokba ne ereszkedjenek. A' Journálok azt a' Kérdést teszik fel, vallyon minő rendszabásokhoz nyúl a' Kormány, ha az új Javallatok Hollandiától elfogadtatván, eleibe fognak tétetni? Noha ez még tsak hypothesis, még is a' Kormány már elhatározhatta magát, és gondolkozhatott eszközökről, mellyeket az Ország bizonyosan javallani fog. Még azt is hozzá ragasztjuk, hogy a' Conferentziának Actái tsak 22 kén, tehát a' Kamarának végzete után 4 nappal tudódtak meg Brüsselen. Tegnap érkezett meg *Septime de Latour Maubourg* Gróf, Frantzia Országának meghatalmazott Minisztere az idevaló Udvarnál.

A m s t e r d á m i hírlapok Julius 27-ről H á g á b ó l ezt hozták: Kormányunknak a' Londoni Conferentzia Julius 24-kén hozzánk küldött pontjaira adott felelete, minden előtt, kinek a' békeség fentartása szíven fekszik örvendetes lehet, midőn hallja, hogy annak tartalma mindenképpen igyekszik az egyességet siettetni, 's valahára, a' Belga, és Hollandiai egymásközt való egyenetlenségeknek véget vetni. Pruszsia tsak ez előtt kevéssel jelentette ki, hogy

ha még most sem dülnek el a' Kérdések, 's Frantzia és Angoly Országok e' miatt kéntelenek lesznek fegyverhez nyúlni, ő, (Pruszsia) helyéből meg sem mozdul, és segítségére az egyenetlenek, számot se tartsanak.

A' Moniteur Belge Julius 29-ről jelenti: A' Királynak, *Louise Hertzeg* Kisaszszonnyal leendő öszvekelése, Jul. 24-kén íratott alá Párisban. A' Királynak, a' Párisi Követ *Lehon* Ur volt Képviseleje.

Leopold Király a' testvérének *Coburg* uralkodó Hertzegnek *Lütlich* be elibe ment, hol a' néptől, és Katonáktól nagy örömmel fogadtatott. — A' Tisztekhez, kik lóháton, a' Polgárság mellett tisztelkedtek, a' Király imígy szóllott: Urak! mi eddig türedelmesek, — nagyon is türedelmesek völtünk, — de a' békességes türésnek ideje már kitölt, 's én bízom az Istenben, 's utánna, — fegyverünkben. Julius 30-kán testvérével együtt Brüsselenbe vissza utazott.

A' Memorial Belge egy értekezést közöl, melly a' figyelmetességet méltán magára vonja: Nékünk így szóll sokkal nagyobb bizodalunk van a' Miniszteriumhoz, mint sem annak őszinteségéről kételkedhetnénk. Azonban meg nem foghatjuk a' késedelemnek okát, melly szerint dólgaink semmivel sem haladnak elő, 's a' Kormány az időt, a' drága időt, mellynek fontosságát a' mostani környülállások között ki sem lehet mondani, minden siker nélkül elszalasztja. Jól tudjuk mi azt, hogy vagynak tanátskozások, mellyeknek elhatározások hosszú időt kíván, de ha egyszer a' szempillantás itt van, és a' szükség kívánja, hát még is tsak végezni kell valamit. Igaz, hogy nem tsekély dolog a' moralis felelet terhe, 's a' várakozás mindég könnyebben esik:

de vagynak környülállások, mellyeknél a' késelem nagyobb felelet terhe alá vet bennünket, mint maga a' tselekvés. Vannak a' nemzet, szintúgy, mint egyes ember életében pillantatok, mellyeknek elrepülését örökké sajnáljuk. Zenebonánk ólta az idő vesztesége nemcsak egyszer szült már veszedelmes következéseket, 's nem nehéz volna megmutatni, hogy a' mi Diplomatiánknak hóhérja, tulajdonképpen a' késelem: bártsak eszébe jutna a' Kormányának, hogy a' közelgető tél ismét akadályunkra leszen, és nagyon kívánatos volna, hogy elhatározott, és másolhatatlan akaratját ne csak kijelentse, hanem szerénységgel, és buzgósággal teljesítse is.

A' Brüsseli polgári gárda keze között egy kéréssel forog, mellyben a' Király kérettetik, hogy a' fennforgó fontos okoknál fogva, a' Kamarákat minden késelem nélkül hívja össze.

Münchenből: Knopp Státus Tanácsos, ki Vallerstein Hertzeg távolléte alatt, a' belső Miniszter tisztét viselte forró nyavalyába esvén magát kivégezte.

N é m e t O r s z á g.

A' Lipsziai Ujság Augusztus 4-ről egy Hirdetést közöl, melly a' Voigtlandi Sajtóegyesületnek feloszlását illeti. „Voigtlandban a' szabad sajtónak támogatására egy Egyesület állott össze, 's már törvényeit is hírlapok által közönségesse tette. Valamint azoknak két tikkelyeiből megtetszik, hogy az említett Egyesületnek tzelja, a' bírósan elhatározott büntetéseket lágyítani, 's e' szerint a' büntetői hatalmat erőtleníteni, és a' törvényes tisztviselőknek tekinteteket kissebbíteni, — úgy leginkább nyilvánvalóvá tette fe-

nyítésre méltó szándékát azon iroványok által, mellyeket töle Plauenben az Országos Directiónak meghagyásából, a' Centralis Sajtótisztviselők elszedtek. A' millyen örvendetes egy részről magában minden igyekezet, melly az Alkotmány eránt való engedelmességen, törvényeken, és tzelerányos rendszabásokon épül, olyan világos más részről az, hogy illyen egyesületek, mint ez is, melly egész Német Országban elágazván, a' tsendes polgárt, egy óldalú, és észet zavaró olvasás által felháborgatja, a' fennálló törvényeknek, és tisztviselőknek tekinteteket erőtleníti, — sem kötelességgel, sem a' Szász (Saxoniai) Német Nemzet boldogságával, és nyugalomával meg nem egyeztethetők. A' midőn tehát az Országos Directió, a' Királyi Miniszterium meghagyásából, Voigtlandban ezen Sajtóegyesületet ezen elosztatja, 's annak további folytatását megtiltja, bizodalmasan reményli egyszersmind, hogy nem kéntelenítetik olyan eszközökhöz folyamodni, mellyek minden igazságot, 's rendet szerető Szászt, efféle, és ehez hasonló egyesületeknek részvételétől megtartóztassanak. Költ Dresdában Aug. 1-sőjén 1832. A' Szász Királyság Kormányától.

N a g y B r i t a n n i a.

Minékutánna a' Londoni Whig hírlapok, a' Frantzia Oppositio Journalok módjára nyilatkoztatták ki magokat a' Német Szövetség végzéseir eránt, — a' Morning Post ekképpen szólal meg: Mitsoda jussok van némelly nyughatatlanoknak, Anglia és Frantzia Országban, a' más dolgokba avatkozni? Valóban, ha eszekbe jut, hogy a' magok lázzadásbeli ügyeiket minő

sikerrel végezték el, és mégis a' Külföld rendszabásaiban akarnak bírók lenni, — nem igen tzirókázhatják magokat. De min is alapúlhatna abbeli jusok? talán azon, hogy a' Frantziai Liberalismusnak elsült egy olyan igazgatást állítani fel, mellyet önn megtartására szükségesnek tartott, midőn Párist ostrom alatt valónak kijelentette, — melly rendszabásnál fogva minden tömlötzők megtöltek politikai vétkesekkel, és a' Sajtó olly nagy üldöztetéseknek vólt alávetve, a' millyet még egy Ország sem ért el, miólta a' Könyvnyomtatás mestersége feltaláltott? Midőn a' böltességnek illyen próbáit látják a' Németek, — valóban, nagyon fognak sietni, böltességet hasonló forrásból meríteni, 's magokat a' Nemzeti bóldogság és szabadság pályáján ollyan vezetők által vezéreltetni!

A' Court Journal, mellynek tudósításai nem mindég hitelesek, azt erősíti, hogy Berry Hertzezné Julius 24-kén és 25-én Londonban lett volna, 's ugyan azon hónap 26 kán Holyroodba utazott légyen. Szüntelen egy Dáma kísérte, melly képre, és termetre annyira hasonlított hozzá, hogy a' kik mind a' kettőt jól nem esmerték, nem tudták egymástól megkülömböztetni.

Egy gözhajón kívül, melly Dom Pedró számára — egy, 50,000 font sterlinges, hitelezőlevéllel, 3000 fegyverrel, és 5000 pár bakkantsal kikészítettett, 's Julius 26-kán Angliából Portóba evezett, — még Londonból is különösen egy, Bordeauxból pedig kettő, fog a' közelébbi héten az említett tzelből elindúlni. E' szerint már Dom Pedrónak hét gözhajója lesz, mellyeket arra fordítand, hogy Portugallia kikötőhelyeinek több ré-

szein lázzadást, 's nyughatatlanságot indítson.

1831-ben Nagy Britanniába 31,670,612 font juh, és bárány gyapjú, 's ebből 22,457,022 font tsak magából Német Országból, vitetett bé.

Egy — Jun. 21-kén Quebekből indúlt hajó, — nagyon szomorú híreket hozott onnan a' Cholera pusztításairól. A' házak, lerakóhelyek, és bótok mindenütt bé vagynak zárva, a' Vámháznál tsak két tisztviselő maradt meg életben: az emberek úgy hullanak az útszán, mint a' legyek: az ispotályok is, minthogy sem orvosok, sem felvigyázók nintsenek, bevóltak zárva: a' hajósok, terheiket, emberszükiben, nem hordhatták hajóikra.

Julius 27-kén a' Kintses Kamara — Cantzellariusának tudósítása vétetett megbírálás alá az Alsó házban. Legelőször is Parnell Ur szóllalt meg, a' Finantziával való megelégedését jelentvén. Ezt Peel Ur követte, — ki tökéletesen megegyezett a' Lorddal arra nézve, hogy az Ország segéd forrásai olly gazdagok légyenek, hogy azok miatt semmi esetben sem lehetne kétségbe esni, de egyszersmind politikai okokból tanátsosnak lenni véli, hogy a' bevételekben soha se legyen hiány (deficit) mert ollyankor mindég újadóság kerekedik, már az akár költsönben, akár Kamarális Nyugtatványoknak kiadásában álljon, mindegyre megy. Még egy mód van hátra, t. i. az adó felemelése, — de ő azt gondolja, hogy ezt mindég jobb ugyan egy állapotban meghagyni, mert a' nép már egyszer hozzá van szokva. Ő nints egy értelemben azokkal, a' kik az Országot Finantziai állapotjára nézve nem a' legjobb karba helyeztetik, 's annak megtáfolására a' most előterjesztett Iroványra útasít, mellyből nyilván kitetszik,

hogyan az Ország bevétele nincs apadás-ban. Azután a' beszéllő azon okokat hozza elő, mellyek eddig a' bevételt tsonkították, úgymint: a' Cholera, és lázzadások. A' mi az elsőt illeti, úgy-mond, az a' Kereskedésre nézve szem-betűnő kárt okozott: a' lázzadás pe-dig már most vége felé van, 's ebből a' tekintetből, a' bevételeknek szapo-rodását lehetne reményleni. Sir Ro-bert ezt óhajtá, de nem igen tapasztalja p. o. Irlandban, hogy ott a' ze-nebona szűnt volna. Lord Althorp itt azt a' jegyzést tette, hogy a' bevétel Irlandban az utolsó esztendőben nevededett. (Nevetés) Azon valóban tsu-dálkozni kell, viszonzá Sir Robert, midőn még nem tapasztalta, hogy ab-beli ok, olytén következéseket szült volna. Meglehet, hogy Angliában szün-ni fognak az egyenetlenségek, de nem hiszi, hogy a' most teendő változások, a' bevételeknek nevededését, eszközöl-ni fognák. Ezekután külső dologokra fordította beszédjét, nevezetesen Bel-giumra, és Portugalliára.

P o r t u g a l l i a.

Jul. 24-ről szólló Oportói tudósítások szerint, Dom Miguel sere-géből két osztály az említett hónap 20-kán Oportón felül a' Douró jobb partjára ment által, és Valongó te-tején megállapodott, Dom Pedró pe-dig magát a' Dourónak éjszaki részére húzta, és 23 kán seregét személyesen vezette Dom Miguel ellen. A' Dom Pedró szolgálójában lévő úgy neve-zett Vadászok, és Angolyok támadták meg az ellenség előtsapatjait: úgy osztán a' tsata közönségesleve, mellynek következése, a' Globe után Kurírunk 12-dik számában közöltetett.

A' Spanyol Követ Gróf Monte a-

legre, Lisbonából következő tudósítást küldött Madridba. „Santa Generális Jul. 12-ről jelenti a' Táborból Kormányának, Oliveirába nagy ügyel bajjal lett megérkezését: nagyon dítseri a' seregnek állhatatos-ságát, és keménységét, mellyet négy napi kínos mars után nyilvánvalóvá te-ve. Dom Pedró a' Dourónak jobb partjára akart kiszállani, hogy Villanovának homokos tereit elfoglalhas-sa, de ebben az ellenfélnek dítseretes magaviselete által megakadályoztatott.

Különös tudósításokból tudjuk, hogy az Oportói Püspök, és Nemesség, Dom Pedrónak megérkezése előtt ezen várost elhagyták. Egy más tudósítás ismét Santa Martának megtá-madó rendszabásait érdekli, melly sze-rint a' Generalis a' Dourónak tulsó partjára 3000 embert szállított ki. Mind ezen hírek után, mellyek Madridban Jul. 21-kén szárnyallottak, az odavaló Kormány ezen hirdetést botsátotta ki: „A' Kormányának küldött jelentések Oportóból Jul. 15 kéig terjednek, mellyek szerint Dom Pedro seregének egy részével az említett Városban tar-tózkodik, — az alatt, míg más része a' környéken van elrendelve. Ő Felsé-gének katonái pedig, a' Liszbónai részén fekvő dombokat, és Dourónak bal partját foglalták el. —

Lisbonából Jul. 12-kén érke-zett tudósítások szerint, azon paran-tsolatok következésében, mellyeket a' Kormány Oportóba küldött, ezen Város közönséges Cassái az ellenség meg-érkezése előtt bátorságba tétettek. A' Törvénytörészek, Felső Dourónak borkereskedési Compániája, a' Posta-hivatal, 's minden fegyver, és ruhalera-kótárok Lamegoba tétettek által.

Dom Pedró egy Proclamatiót botsátot ki, mellyben botsánatot ígér min-

den politikai bűnökre nézve, mellyek 1826. Jul. 31-től fogva elkövették. Ezen engedelem alól kivétetnek Dom Miguelnek Miniszterei, különösen pedig Cadaval Hertzeg, Lafoens Hertzeg, kinek házába készített, és íratott alá a' Dom Miguel javára szolgáló kérelem, Marquis Othas, a' ki a' Lisbonai Senatus nevében Dom Miguelt a' Koronával megkínálta, Vizeu Püspök, Neves Jó'sef, az Országgyűlésének első Ügyésze, — és azok a' polgári, és katonai tisztviselők, kik politikai vétkek színe alatt, azokat a' polgárokat, kik esküvések, és a' Constitutionalis Chartamellétek maradtak, halálra ítélték. Ezen személyek ugyan Perbe fognak idéztetni, de azért sem halállal, sem jószágok elszedésével nem büntettetni.

Galignaninak Messangere Aug. 3-ról a' Lisbonai Ujságokból Jul. 22-ig e' jelen kivonatot közli: „Napi parantsolat a' Táborhoz.“ Katonák! úgy látszik, hogy nem sokára kardot kell rántanunk, mert kiállhatatlan a' megindulás, mellyet annak az utálatos ellenségnek szemlélésekor érzünk. Testvérem, Dom Pedró, minekutánna ditsőült Atyámat haddal megtámadta, — Brasiliát, Portugaliának legszebb Coloniáját ettől a' Királyságtól elválasztotta, a' Portugallusokat kegyetlen és alávaló módon küüzte Brasiliából, — minekutánna mondom, Brasiliát, melly ötlet Uralkodójává választotta, szerentsétlenségbe döntötte, úgy, hogy azt elhagyni kén-telenített, — most már a' Portugalliai lázasszókkal szürte össze a' levét, és ezekkel az eltsábítottakkal veszen részt abban a' — Hazája ellen való — igazságtalan, és gyalázatos megtámadásban! De mi sokkal erősebbek vagyunk ő nálla! a' mi ügyünk a' Val-

lásé, Thrónusé, Nemzeti függetlenségé, melly ellenségünktől már egyébkor is összevágóztatott, 's azt most újra megakarja támadni, — egy szóval, a' mi ügyünk a' legigazságosabb, és legszentebb a' világon. Az Isteni gondviselés meg fog bennünket őrizni, és borostyánnal térünk vissza a' tsatából. Midőn engemet a' Nemzet vissza kívánt, 's annak nagyobb része Uralkodójának kikiáltott, az alatt, míg távól Portugaliától, Bétsben mulattam, — midőn mondom ez Országba lett jövelemler a' Cortesektől Királynak elismerttem, akkor vert bennem gyökeret az erántatok való bizodalom, úgy, hogy most telyes reménységgel vagyok a' felől, hogy fegyveretek, és hűségetek diadalmasak leendenek. Én mindég készen vagyok a' veszedelemmel szembeszállani, és ha a' környűállítások úgy kívánják, magam is együtt fogok veletek küzdeni. Kövessétek példáját Királyotoknak, és vezéreteknak, 's vajha mindég ez a' két szó kísérne benneteket a' hartzban: győzni, vagy halni!

Egyházi Statuok.

Anconából Aug. 3-ról jelentik, hogy Grasselini ezen Városba ki-neveztetett Egyházi Követ, 40 Drago-nyosoktól, sok apróbb rendű tisztviselőktől, és Cubieres Frantzia Generalistól kísértetve, ki eleibe lovagólt, 's azután kotsijába ült, Aug. 1-jén tartotta pompás bemenetelét. Minden pi-atzokon, mellyeken kísértetett a' nagy vendég, egy Katona Compánia, a' Residentzia pitvaránál pedig katonai muzsika vólt elrendelve.

Frantzia Ország.

Midőn egynehány hónapok előtt Grenoblében, a' Nemzeti Gárda eloszlattatott, az oda való polgárságnem

akarta fegyverét visszaadni: azért is a' Politzia bizonyos időt határozott, mellynek lefolyása alatt mindenkinek engedelmeskedni kellett volna; de ez a' végzés a' Grenoblei Törvény-szék eleibe vitetett, melly a' fegyvereknek elkérését törvénytelennek állította. Azonban ez a' határozást az ügy nevezett Cassatio ítélő széke eltörölte, és kihirdette, hogy minekutánna azok, mellyért a' Grenoblei polgárságnak kezekbe fegyvert adtak, megszűnt, köteles kiki, fegyverét letenni, különben a' fennálló törvényes büntetésnek magát alája vetni tartozik.

M a g y a r O r s z á g.

Ns Pest Vármegye Kisgyűlésében felolvastatott Nádor Ispán Úr Ö Ts. Kir. Fő Hertzegségének mint ezen Ns. Megye Örökös és Kegyelmes Fő-Ispányának f. e. Jul. 25-dikén az 1233 szám alatt Altsúthon költ R. Levele, melly jelenti: hogy Pest Vármegye Fő Ispányi Hivatala Helytartójává, Nagys. Sárdi Somsich Pongrácz Úr, az Ország' Al-Nádora, Ó Felsege Kegyelmes megegyezésének is hozzájárulásával, ki-neveztetett.

Sz. Fejérvárról. Aug. 8-dikán N. Méltgú Cziráki 's Diénesfalvi Gróf Cziráky Antal Úr Ö Excellentiájának, mint Ts. Ns. Fejér Vármegye' mélyen tisztelt Fő Ispányának Elölülése alatt ezen Ns. Megyének Tisztválasztó Széke tartatott; melly alkalmatossággal Méltgos Szolgaegyházi Marich István Dávid, Ts. Kir. Kamarás, 's Első, és Nagyságos Jeszenitzei Jankovics Jó'sef, Kir. Tanátsos 's Második Al-Ispán Urak, az első 26, a' második 19 esztendő óta a' Haza' Javára, a' Megye' díszére, számtalanok boldogítására, egyedül tsak a' Közjó által lelkesítve, nagy lelkülég viselt hivataljaik-

ról a' T.T. Karoknak érzékeny fájdalomával végképpen lemondván;

Első Al-Ispánynak: T. Szűts Lajos, 2-diknak: T. Horváth Gábor Urak felkiáltás által választattak. Továbbá, Fő-Adóvevőnek: Nagy Ignácz. Számvevőnek: Pribék Eduard. Tiszti Fő Ügyviselőnek: Ináncsi Pap Gábor, Al-Ügyviselőnek: Huszár Péter. A' Sár-melléki Járásban Fő Szolgabírónak: Verbói Szluha Imre, Al Szolgabírónak: Vicenty Ferentz; Al-Adóvevőnek: Borsitzky György Urak hivataljaikban megmaradtak. — Mészöly Antal Ur pedig ugyan ezen Járásban Al Szolgabírónak választatott. — A' Csákvári Járásban Fő Szolgabírónak: Sárközy Kázmér, Al-Szolgabírónak: Meszlinyi Lajos Urak választattak, Kenessy Károly Al Sz. Bíró, 's Eklér Mihály Al Adóvevő Urak hivataljaikban megmaradtak. — A' Bitskei Járásban, Fő Sz. Bírónak: Mentler Károly, Al Sz. Bíróknak: Pap Gábor, és Gyöngyösi Kiss Antal. Aladóvevőnek: Szöllösy István Urak megmaradtak. — Középponti Biztosnak: Nagy Sigmund; Kerületbólieknek: Takáts Sándor 's Nagy Boldizsár Urak hasonlóképpen meghagyattak; — a' többi hivataloknak betöltése még a' levél elindulásakor meg nem történt.

A' Nemzeti Magyar Muzeum közli, hogy Tek. Mayerffy Xaver Ferentz Ur, több Ns. Vgyék Táblabírája a' fennnevezett Intézetbe, nevezetesen a' Természeti Osztályba, több betses és ritka féleket ajándékozott, úgymint 1) Egy rendkívül nagy és meghízott fehér magyar bikát, mellyet a' nemzeti Intézetnek érdemes Tisztje T.T. Jány János Pál Úr gyönyörűen tömött ki. 2) Két ezüst színű fátzán madarat, hasonlóan T. T. Jány Úr tömte. 3) Több kővé változott apró tsiga darabokat, mellyek Pest kö-

rül a' homokban találtattak. 4) Huber Jó'sef Pozsonyi fi, képfaragónak a' T. Wurm Úr háza homlok kövének ábrázolatját. 5) Egy fehér ürgét ki tömve. 6) Kettős borjú lábat és, fa pipát. A' Pénzek gyűjteményjébe több pénz darabokat; a' Régiségek Tárába pedig egy 250 esztendő előtt Augsburghban készült órát, mellyen a' nap képe sárga rézből megaranyozva rendesen kél 's le nyugszik, és muzsikai darabokat is játszik.

Tudományos Híradás.

Virgilius' Eneisét, Magyar nyelvre lefordította néhai Nagytiszt. Kováts Jó'sef Úr, hazánknak egyik koszorúzott Poétája, és a' mi neki örökös érdeme, és ditsőssége: Csokonai Vitéz Mihálynak, Apolló ama kedveltjének, és a' Magyar Pindus egyik ékességének, a' Poësisben volt Tanítója. Még életében kiadta Virgiliusnak most említett Munkájának VIII. elsőbb Könyveit két Darabban, Romáromban, ily tizim alatt: Magyar Eneis 'sa' t. mellyel való megajándékoztatását a' Haza olly kedvesen vette, hogy azon Kiadásnak tsak hamar egy Példánya sem találtatott sehol. Akarván, hogy az emberi elme ezen Remekjével, mellyet más nemzetek vetélkedve fordítottak által Anyai nyelvekre, Egészszen birjon a' Magyar nemzet: annak még hátra lévő IX, X, XI, XII. Könyveit is lefordította, és nyomtatás alá elkészítette, — de terhes betegsége halálosá válván; ennek Kiadását elmaradott nemes szívű Özvegyére bízta, a' ki azt

(Fél ár kus „**SOKFÉLE**“ XXX. Toldalékkal.)

telyesítette is illy tizim alatt: Magyar Eneis, avagy P. Virgilius Márónak Eneás viselt dolgairól írtt Munkája 'sa' t. Harmadik Darab. Budán 1831. — Mivel sok Könyvesházak, és a' Haza Tudósai közül is sokan, a' két első Darabot már bírják, 's ezen utolsó Darabot is, hogy a' Könyv egész legyen, kívánják megszerezni: jelentetik, hogy ezen 3-dik Darabot lehet találni.

Balaton Fűreden: Nagytiszt. Nagy István Esperest Urnál.

Debreczenben: Tekintetes Pétzeli Jó'sef Prof. Urnál, és Könyváros Özvegy Csátiné Aszszonynál.

Rév Komáromban: Nagytiszt. Kolmár Jó'sef Esperest Urnál.

S. Patakon: Somossy János Theol. tanító Professor Urnál.

Pesten: Tek. Domby Márton Fiskális Urnál.

Pápán: Főtiszt. Superintendens Tóth Ferentz Urnál.

Nagy Körösön: magánál az Özvegy Aszszonyságnál.

A' Nyomtatás tsinos, és tiszta, — a' Papíros olly szép és nagy Medián, mint a' két első Darabé, — az ára 20 xr. ezüstben.

A' Pénz folyamát Augustus' 13-dikán, közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 87 11/16

Az 1820-béli sorsosok: 180

Az 1821-béli hasonlók: 124 13/16

Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1143 3/4 for. ton

Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Marton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)